

større Skib. Vi komme ikke ned under det, som vi nu ved at følge Flertallet her ville bevilge, men derimod er jeg meget tilbøjelig til at tro, at vi komme op derover. Thi den Argumentation, som den højtærede Minister anførte tilfaldt, at Norge og Sverige ere gaaede til større Skibe, og derfor skulle vi følge med, er jo den evig unge Argumentation, vi altid høre, naar der er Tale om at gaa frem paa disse Omraader. Skulde Konkurrencehensyn være de væsentlige, skulde vi gaa frem her, fordi vore Kaboer gøre det, kunde vi komme saare vidt. Jeg skal endvidere bemærke, at jeg er fuldkommen overbevist om, at det ikke vil holde Stil, hvad den højtærede Minister flere Gange slog paa, at det var finansielt akkurat det samme, vi kom af med de samme Penge, de blev blot anvendte paa en noget anden og mere hensigtsmæssig Maade. Jeg tror, at jeg ved det lille Tilbageblik, jeg gjorde paa Fortidens Historie med Hensyn til ekstraordinære Bevillinger, har vist, at gaar man ind paa de større Skibstyper, kommer man med Nødvendighed i Tidens Løb til at staa over for Krav paa større Bevillinger over for det mindre Sømateriel. Saa kan Ministeren jo nok sige: Ja, det bliver virkelig Folketingets Sag at staa fast over for det, men Fortiden viser, at tidligere Folketing ikke have gjort det. Det ekstraordinære Militærbudget til Nybygninger under Marinen er gaaet ned, siden vi gif til den mindre Skibstype, medens Militærbudgettet paa alle andre Omraader er gaaet op. Det er en Kendsgerning, og det, tror jeg, taler for mit Standpunkt, og den højtærede Minister maa ikke undre sig over, at dette hævedes fra denne Side, hvilket den højtærede Minister syntes noget tilbøjelig til. Det blev hævdet fra den Side, hvortil jeg hører, den Gang vi var det relativt største Parti her i Tinget, og vi have fuldkommen moralsk og politisk Ret til at hævede det samme Standpunkt nu, da vi ere i Mindretal.

S. Bojesen: Jeg kunde muligvis med en vis Ret søge tilbage og give en historisk Fremstilling til den sidste ærede Taler, men jeg skal ikke gøre det. Jeg vil kun gøre nogle korte Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Næstgaard) angaaende denne Bevilling. Det ærede Medlem sagde, at Tinget i en Række af Aar har stillet sig paa det Standpunkt: Vi gaa ikke længere end til 3 Mill. Kr. til Søkrigsmateriel. Jeg tror, at dette er at stille sig paa et meget stillestaende Standpunkt, et Standpunkt, som ikke stemmer

med det ærede Medlems øvrige Standpunkter. Jeg tror, han vil kunne indse det, naar han tænker paa, at alt jo er under en Udviklings Forandringer og Perfektionnement — om De vil — og denne Udvikling er intetsteds saa livlig som netop i Marinen og alt, hvad der hører derind under. Man kan ikke bygge et Skib i Dag for samme Pris, som man byggede det for 10, 15 eller 20 Aar tilbage. En af Hovedfordringerne til et Skib er aabenbart, at det er tilfredsstillende i de forskellige Retninger, hvor det rejses Krav, enten det nu er Bedækningen af Skibet eller Hastigheden eller dets Angrebsvaaben, altsaa Torpedoer og Kanoner, og alt dette er blevet kostbarere og kan nu til Dags ikke præsteres til samme Pris som tidligere. Det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds sagde, at vi skulde holde os til Defensiven. Der er vistnok heller ingen, der nogen Sinde har tænkt paa andet, men at man vil gaa saa vidt, at man siger: Fordi jeg skal holde mig til Defensiven, skal jeg have noget, der ikke dner, det tror jeg, vil være det samme, som hvis man vilde sige til Armeen, der ogsaa skal holde sig til Defensiven: Vi bevilge nogle gamle Mustebonnere i Stedet for ny-modens Geværer. Jeg tror, det ærede Medlem i Virkeligheden ikke vil være med dertil, lige saa lidt som jeg tror, at det ærede Medlem, hvis der var Tale om at bygge et Skib til Eksperten over Esbjerg, vilde være med til at sige: Saa og saa mange Penge ville vi give. Selv om der saa ikke kan bygges et Skib til mere end 11—12 Knob, gæve vi ikke mere. Jeg tror ikke, det ærede Medlem vilde være fornøjet med en saadan Bevilling, men vilde sige: Lad os bygge et Skib med den Hastighed, som kræves nu til Dags og forlanges med Rette. Naar man skal vælge imellem den Plan med de 3 Millioner Kr., som det ene Parti foreslaar, og til hvilken der, mig bekendt, ikke foreligger nogen som helst Tegninger, og den, som Ministeriet har udarbejdet meget omhyggeligt, vil jeg for min Part gaa saa vidt med det Kendskab, jeg har — og jeg tør sige praktiske Kendskab — at jeg hellere vil stemme for det ingen Ting end for det 3 Millioners Skib. Man faar nemlig derved kun noget, som er halvvejs brugeligt, som den højtærede Minister bemærkede. Hvad angaar det Skib, som er forlangt af den højtærede Minister, er det mig bekendt, at man der er gaaet saa yderligt ned i Prisen, som det er muligt, naar man skal have de Vaaben, der nu til Dags kræves paa et Skib, der virkelig skal kunne tage en Kamp op. Derfor vil jeg for min Part, for ikke at taale Pengene væk,